

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516209691
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3516209691.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu: S. proti žalovanému: Z., o zaplatenie 7.688,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 09. júla 2018, č.k. 12Csp/77/2016-49, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej - zamietajúcej časti (výrok II.) a v závislej časti o náhrade trov konania (výrok III.) **z r u š u j e** a v týchto častiach vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 6.508,26 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 6.508,26 eur od 07. 10. 2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol (výrok II.). Žalobcovi priznal právo voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 69,30 %, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť k rukám žalobcu do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania (výrok III.). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobným návrhom proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 7.688,48 eur, úroku vo výške 199,58 eur, úrokov z omeškania vo výške 4,45 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 199,58 eur od 07.10.2016 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 199,58 eur od 07.10.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania dôvodiac, že dňa 04.02.2015 uzatvoril žalobca so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 8.400,- eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňom 06.10.2016 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, v súlade s úverovou zmluvou a obchodnými podmienkami, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou (opakovaným upozornením zo dňa 03.08.2016). Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 06.10.2016) pozostávala z: istiny poskytnutého úveru vo výške 7.688,48 eur, úroku vo výške 199,58 eur, ktorý predstavuje dohodnutý úrok v zmysle zmluvy a ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia, úrokov z omeškania 4,45 eur a poplatkov vo výške 82,66,-eur, ktoré si žalobca v konaní neuplatňuje. Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Žalovaný sa k žalobnému návrhu nevyjadril napriek riadnemu doručeniu žalobného návrhu. Súd podľa § 180 C.s.p. prejednal vec v neprítomnosti žalovaného aj

žalobcu, ktorý neúčast' ospravedlnil a vyjadril súhlas s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Nebol daný dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 C.s.p..

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalobca je právnická osoba zapísaná v obchodnom registri, ktorá má v predmete podnikania o. i. i poskytovanie úverov. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ. Dňa 04.02.2015 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, obsahom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 8.400,- eur, s poplatkom za poskytnutie úveru 420,- eur, poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver 2,72 eur mesačne, výškou splátky 111,17 eur v 120-tich mesačných splátkach s dohodnutou úrokovou sadzbou 9,9 % ročne, s termínom splatnosti prvej splátky 03.03.2015 a splatnosťou úveru 03.02.2025. RPMN bola vyčíslená vo výške 11,89 %, priemerná RPMN vo výške 11,25 %. Celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom) bola stanovená sumou 13.760,40 eur. Zmluva ďalej obsahovala údaje o úroku z omeškania 5% ročne, poplatku za vklad v hotovosti 2,50 eur, poplatku za vypracovanie dodatku k zmene zmluvných podmienok 40,- eur, poplatku za upomienku 15,- eur, poplatku za výzvu na splatenie úveru 30,- eur. Listom zo dňa 03.08.2016 žalobca žalovaného vyzval k zaplateniu sumy 88,86 eur, ktorá predstavovala omeškané splátky úveru k uvedenému dňu vo výške 73,86 eur a zmluvnú pokutu 15,- eur s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy žalobca uplatní svoje právo a požiada žalovaného o zaplatenie celej svojej pohľadávky, ktorá k uvedenému dňu predstavovala 7.808,09 eur. Výzvou zo dňa 06.10.2016 na predčasné splatenie úveru vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie dlhu vo výške 7.975,17 eur s príslušenstvom najneskôr do 16.10.2016.

4. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1-3, § 54 ods. 1,2 Obč. zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. b), § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch (zák.č. 129/2010 Z.z.), § 369 ods. 1, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vychádzajúc z ktorých zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.02.2015 posúdil ako spotrebiteľskú s nutnosťou aplikovať na túto normy spotrebiteľského práva, okrem iného tiež aj zákon o spotrebiteľských úveroch, z hľadiska ktorého posudzoval, či táto obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 cit. zákona, pričom však dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že táto neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. k) a j) zák. č. 129/2010 Z.z. (výšku, počet a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v jednotlivom rozčlenení a tiež ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá podľa názoru súdu prvej inštancie vychádzajúc z jeho kontrolného výpočtu, ktorý však bližšie v odôvodnení nie je ozrejmený, nie je uvedená správne, ale je uvedená vo výške v neprospech spotrebiteľa, vychádzajúc zo zákonnej fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z.) uzavrel, že žalovanému vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi len poskytnutú hodnotu úveru po zohľadnení zaplatenej časti, t.j. čiastku 6.508,26 eur a vo zvyšnej časti žalobný nárok zamietol. Žalobcovi priznal právo voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 69,30 %.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca smerujúc svoje odvolanie voči zamietajúcej časti rozhodnutia, závislej časti o náhrade trov konania (výroku II. a III.), navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že žalobe aj v zostávajúcej časti bude vyhovené a žalovaný bude zaviazaný na plnú náhradu trov konania. Uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP (nesprávne skutkové a právne závery) a tiež nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP) namietal záver súdu prvej inštancie, že v dôsledku absentujúcich náležitostí zmluvy uvedených v § 9 ods. 2 písm. k) a j) zákona o spotrebiteľských úveroch je možné prijať záver o bezpoplatkovosti a bezúročnosti poskytnutého úveru. Predovšetkým pokiaľ ide o počet a termín a splátok istiny a úrokov, tieto sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky, čo platí aj pre údaj o výške splátky. Výška, počet a termíny splátok poplatkov sú uvedené vo VOP. Napriek tomu, že tieto údaje sú tam uvedené a teda spotrebiteľ nemohol mať pochybnosť o tom, v akej výške a kedy bude poskytnutý úver splácať, poukázal na uznesenie NS SR z 22.02.2018 č.k. 3Cdo/146/2017, kde predmetom posudzovania vo veci identického žalobcu bola obdobná úverová zmluva a kde bol prijatý názor, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, z ktorého dôvodu ani nie je možné prijať záver o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru v nadväznosti na čo poukázal na názorovo identické uznesenie NS SR 4Cdo/211/2017-201 z 23.04.2018, kde rovnako dovolací súd dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nie je možné od

dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach. Ďalej namietal záver súdu prvej inštancie, že v zmluve chýba uvedenie RPMN, pretože z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, na základe akého matematického výpočtu súd prvej inštancie k takémuto záveru dospel a preto súdne rozhodnutie v tejto časti nie je dostatočne odôvodnené, jasné a určité, pretože nie je podložené riadnou preskúmania schopnou argumentáciou. V súvislosti s vyššie uvedeným poukázal na rozhodnutia iných odvolacích súdov, príkladmo KS Košice č.k. 9Co/114/2017 zo dňa 16.01.2018, tiež KS Trnava 10Co/408/2016-54 zo dňa 28.02.2018 a ďalšie, ktoré práve s poukazom na identickú vadu zrušili rozhodnutie súdu prvej inštancie pre jeho nepreskúmateľnosť.

6. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu poukazuje len na svoju majetkovú situáciu, v dôsledku ktorej momentálne nemá finančné prostriedky na zaplatenie dlhu.

7. Žalobca vo svojej písomnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že pokiaľ by odvolací súd podanie žalovaného posudzoval ako odvolanie, toto nemá požadované zákonné náležitosti. Pokiaľ by to však nebolo posudzované ako odvolanie, poukazuje na skutočnosť, že o splatnosti pohľadávky priznanej okresným súdom bolo rozhodnuté. Daný výrok odvolaním napadnutý nebol, žalobca so splátkovým kalendárom teda nemá dôvod súhlasiť. V ďalšom poukazuje na dôvody, ktoré by prípadne aj mohli viesť k splátkovému kalendáru, ktoré však za danej situácie už sú právne bezvýznamné.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

9. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej - zamietajúcej časti a v závislej časti o náhrade trov konania (výroky II. a III.) podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario). Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcej - vyhovujúcej časti (výrok I.) nepreskúmal, keďže táto suspenzívnym účinkom odvolania dotknutá nebola.

10. V posudzovanej veci sa žalobca v zmysle ním formulovaného žalobného návrhu domáhal nároku na zaplatenie sumy 7.688,48 eur s prísl. zo strany žalovaného, majúceho pôvod v zmluve o úvere zo dňa 04.02.2015.

11. Súd prvej inštancie zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú, podriadenú režimu spotrebiteľského práva a to vrátane zák. č. 129/2010 z.z. o spotrebiteľských úveroch. Posúdením jej obsahu dospel k záveru, že v tejto absentujú obligatórne náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 písm. k/ a j/ cit. zákona a to RPMN a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov v ich jednotlivom členení v dôsledku čoho je táto bezúročnou a bezpoplatkovou (§ 11 ods. 1 písm. b/ a d/ cit. zákona), z ktorého dôvodu žalobe vyhovel len v časti o zaplatenie doposiaľ nevrátenej poskytnutej istiny úveru (6.508,26 eur s príslušným úrokom z omeškania) a vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu jeho čistého úspechu vo veci (69,30%).

12. Žalobca namieta správnosť rozhodnutia v jeho zamietajúcej časti, ako aj v závislej časti, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania medzi stranami sporu, namietajúc nesprávne skutkové a právne závery, tiež nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ a b/ CSP).

13. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností predovšetkým nemožno pochybovať o spotrebiteľskom charaktere právneho vzťahu (a v odvolaní to nespochybuje ani samotný žalobca), založeného žalobcom a žalovaným predmetnou zmluvou o úvere, ktorá je teda spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zmluvou podriadenou tiež režimu zákona č. 129/2010 Z. z. zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, teda na ktorú bez pochybnosti dopadajú normy spotrebiteľského práva.

14. Súd prvej inštancie založil svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na absencii obligatórnych náležitostí zmluvy uvedených v ust. § 9 ods. 2 písm. k/ a j/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, t.j. ku dňu 04.02.2015 (údajoch o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a poplatkov v ich jednotlivom členení a údaju o RPMN).

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ a j/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (04.02.2015) zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať

- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (k/)

- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (j).

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, d/ citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), a obsahuje nesprávne určenú RPMN v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, musela teda uzavretá zmluva obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 cit. zákona. Pokiaľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórnych) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. je to postačujúce pre to, aby bol predmetný úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

17. V posudzovanej veci súd prvej inštancie svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru založil o.i. na závere o absencii obligatórnej náležitosti, a to jednotlivo členených údajoch o termínoch splatnosti splátok istiny úveru, úrokov a poplatkov, ktoré členenie podľa jeho názoru je predpísané ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, správnosť ktorého záveru vo vzťahu k absencii tejto náležitosti zmluvy odvolaním napáda žalobca dôvodiac odklonom od názoru vyšších autorít.

18. Predovšetkým odvolací súd nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že úver poskytnutý žalovanej na základe vyššie uvedenej úverovej zmluvy je potrebné z hľadiska ním tvrdenej absentujúcej náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k) v zmysle rozpisu splátok istiny, úrokov a poplatkov, považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Zo zákonnej úpravy totiž nevyplýva povinnosť, aby v zmluve o úvere bola rozpísaná každá jednotlivá splátka tak, aby z nej bolo zrejmé, koľko pripadá na istinu, koľko na úrok a iné poplatky. V tomto smere je dôvodný poukaz na judikatúru súdneho dvora EÚ k tejto problematike, konkrétne na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 (Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Biróovej), kde sa Európsky súdny dvor vyjadril k článkom 10 ods. 1 a 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa v spojení s článkom 3 písm. m), ktoré sa majú vykladať okrem iného tiež v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, z čoho teda vyplýva, že povinnou náležitosťou úverovej zmluvy nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok na časť pripadajúcu na istinu, úroky a iné poplatky tak, ako to uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia. Už pred rozhodnutím súdu prvej inštancie navyše túto otázku riešil a zodpovedal tiež dovolací súd v uznesení Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018 pod sp. zn. 3Cdo/146/2017 a dal odpoveď na otázky, ktoré boli relevantné aj na prejednanie podaného odvolania v posudzovanej veci v súvislosti s čím je potrebné poukázať na čl. 2 ods. 2 Základných princípov CSP, v zmysle ktorých každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Vychádzajúc z právneho názoru vysloveného v uvedenom rozhodnutí v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona uvádza pojmy výška alebo počet, či termíny splátok istiny a úrokov a iných poplatkov, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Uvedené interpretačné prístupy a právne závery Najvyššieho súdu si odvolací súd plne osvojuje. Z tohto pohľadu teda odvolanie žalobcu bolo plne dôvodným.

19. Keďže však pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru postačuje zistenie absencie čo i len jednej zákonom predpísanej obligatórnej náležitosti zmluvy o úvere, bolo potrebné sa zaoberať tiež správnosťou záveru, či absentuje tak ako to uvádzal súd prvej inštancie v zmluve ďalšia obligatórna náležitosť, a to RPMN predpísaná § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z., vo vzťahu ku ktorému záveru odvolateľ namieta jeho nepreskúmateľnosť, teda nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tejto jeho časti.

20. Z uvedeného dôvodu sa preto v ďalšom odvolací súd vzhľadom na odvoláciu námietku žalobcu týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v časti týkajúcej sa záveru o absencii ďalšej obligatórnej náležitosti zmluvy predpísanej ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 z. z. (RPMN) zaoberal tiež tým, či postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP), príp. či tu nie je existencia takej vady, ktorá by bola spôsobilou mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP).

21. Dôvodom zakladajúcim zrušenie rozhodnutia podľa zákonného ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, vo väzbe na vyššie uvedený odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), je taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa stranám odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané im za účelom zabezpečenia účinnej ochrany ich práv. O takúto vadu ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a postupom odňal stranám procesné práva, ktoré im právny poriadok priznáva, k porušeniu ktorého práva dochádza tiež v prípade nedostatočného odôvodnenia vydaného rozhodnutia.

22. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR. V situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo (ne)vyhovené uplatnenému nároku, je pre strany veľmi obtiažne pochopiť takéto rozhodnutie. Pokiaľ nie sú tieto faktory vysvetlené v odôvodnení rozhodnutia, nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné. Takéto rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

23. Výkladom toho, či nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, následkom zistenia ktorej, je zrušujúce rozhodnutie, resp. či ide len o tzv. inú vadu konania, sa zaoberalo Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2015 a prijalo stanovisko, podľa ktorého výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojitosti s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, spočívajúci v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom (teraz § 365 ods. 1 písm. b/ CSP), inak ide o tzv. inú vadu konania (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), v súvislosti s čím je potrebné vždy skúmať mieru (intenzitu) nepreskúmateľnosti, teda mieru, do akej táto vada poškodí účastníka konania na jeho ústavných právach, teda v každej konkrétnej veci individuálne zodpovedať otázku, do akej miery možno nepreskúmateľnosť rozhodnutia posudzovať ako tzv. inú vadu a do akej miery ho možno posudzovať ho ako odňatie možnosti konať pred súdom, resp. porušenie práva na spravodlivý proces.

24. Preskúmaním obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v dotknutej časti, odvolací súd vzhliadol dôvodnosť uplatnenej odvolacej námietky z hľadiska odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. b/CSP. Je síce pravdou, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami tej - ktorej strany, avšak z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia požiadavkami v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale musí dať odpoveď na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04), ktorú požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva (napr. Georgidias v. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997).

25. V posudzovanej veci sa súd prvej inštancie obmedzil na konštatovanie, že ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve je vo výške 11,89%, pričom z kontrolného výpočtu vyplýva hodnota RPMN vo výške 12,31%, a prijal záver, že táto RPMN bola stanovená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti je však potrebné považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože z jeho obsahu nie je možné zistiť spôsob výpočtu RPMN, teda nie je ani možné preskúmať správnosť záveru súdu prvej inštancie v tom, že žalobcom uvádzaná RPMN v zmluve bola určená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa a preto vzhľadom k tomuto dôvodu ani nemožno uvažovať o splnení podmienky uvedenej v § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie totiž len konštatoval nesprávnosť vypočítanej výšky RPMN v neprospech spotrebiteľa, v odôvodnení však absentuje náležitý matematický výpočet, z ktorého by bolo obom stranám zrejmé, ako k takémuto záveru súd prvej inštancie dospel.

26. S poukazom na vyššie uvedené, a to pre nesprávne právne posúdenie v otázke (ne)splnenia náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. a pre nedostatočné, nepreskúmateľné odôvodnenie záveru v otázke absencie druhej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z., ktoré boli podkladom pre záver o tom, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z.), bolo potrebné vyhodnotiť odvolanie žalobcu ako dôvodné, indikujúce k zrušujúcemu rozhodnutiu pre naplnenie uvedených odvolacích dôvodov podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vráteniu veci súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

27. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci, pokiaľ ide o jeho záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa bude povinnosťou súdu prvej inštancie presne uviesť spôsob výpočtu (matematicky) tak, aby bolo možné preskúmať správnosť tohto výpočtu a o zostávajúcom nároku žalobcu opätovne rozhodnúť s tým, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie musí spĺňať požiadavky dané parametrami ust. § 220 ods. 2 CSP.

28. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP.

29. Podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí aj o náhrade trov odvolacieho konania.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).